

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 - 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 12/12/06

ΠΡΟΣ:

- τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ της χώρας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ Γ.Σ. ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΕΛΜΕ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ (8/12/06)

Τα μηνύματα των αγώνων της εκπαίδευσης

Οι μεγάλες κινητοποιήσεις στο χώρο της εκπαίδευσης - με πυρήνα την απεργία των εκπαιδευτικών της Α/βάθμιας Εκπ/σης, που χαρακτηρίστηκε από τη μεγάλη διάρκειά της, τη μαχητικότητα, το δυναμισμό των απεργών και την ευρύτατη κοινωνική αποδοχή της - χρωμάτισαν τις κοινωνικο-πολιτικές εξελίξεις της πρόσφατης περιόδου στη χώρα μας. Η αγωνιστική συμπαράταξη του κλάδου μας, παρά την προφανή έλλειψη εσωτερικών διεργασιών και κατάλληλης προετοιμασίας για να επιτευχθεί ικανή συσπείρωση στο εσωτερικό του, συνέβαλε ουσιαστικά στην προσπάθεια διαμόρφωσης του κοινού πανεκπαιδευτικού αγώνα, που ανέδειξε το σύνολο των προβλημάτων της Δημόσιας Εκπαίδευσης και τα αρνητικά χαρακτηριστικά της ασκούμενης οικονομικής και εκπαιδευτικής πολιτικής. Ο μεγαλειώδης αγώνας της εκπαιδευτικής κοινότητας ανέδειξε τη δύναμη της συλλογικότητας, τη δύναμη της διεκδίκησης απέναντι στα ρεύματα της υποταγής και του συμβιβασμού στο δήθεν αναπόφευκτο. Απέναντι στη συγχορδία της παρακμής και της κρίσης ανέδειξε την ανάγκη αποφασιστικών και ελπιδοφόρων, παρατεταμένων αγώνων διάρκειας.

Αυτός λοιπόν ο πανεκπαιδευτικός αγώνας προέβαλε πειστικά και **«νομιμοποίησε» το οικονομικό αίτημα των 1.400 ευρώ καθαρά στο νεοδιόριστο.** Είναι ένα αίτημα που εκφράζει με σαφήνεια μια λογική διεκδίκησης **σύμφωνα με τις ανάγκες και τα δικαιώματα του κόσμου της εκπαίδευσης και της εργασίας. Δεν είναι μία διεκδίκηση - επαιτεία στα όρια του εφικτού** της εκάστοτε κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής, της διαρκούς και αέναης λιτότητας. Ο αγώνας αυτός έκανε ζήτημα πρώτης γραμμής τη διεκδίκηση μιας **πραγματικά δωρεάν δημόσιας εκπαίδευσης ως καθολικού κοινωνικού αγαθού**, ενώ παράλληλα στηλίτευσε με ένταση την πολιτική της διαρκούς κρατικής υποχρηματοδότησης της δημόσιας εκπαίδευσης και τις αρνητικές συνέπειές της για τους κοινωνικά ασθενέστερους, αλλά και ευρύτερα της άλωσης της από τις επιχειρήσεις. Το σημαντικότερο όμως έργο της μεγάλης πρόσφατης κινητοποίησης είναι ότι προσφέρει με τη δύναμη της πράξης τις βασικές ιδέες και ανοίγει τους δρόμους μιας νέας στρατηγικής για τους εκπαιδευτικούς αγώνες, αλλά και γενικότερα τους αγώνες των εργαζομένων. Στις σημερινές συνθήκες της γενικευμένης επίθεσης των **κυρίαρχων κύκλων** κατά των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της **προσπάθειας ανατροπής** ιστορικών εργατικών κατακτήσεων οι συντονισμένοι αγώνες σε μορφές και περιεχόμενο (όπως

ήταν ο πρόσφατος κοινός πανεκπαιδευτικός αγώνας, πέρα από αδυναμίες και αντιφάσεις) είναι μονόδρομος για να υπάρξουν νικηφόροι αγώνες.

Μετά και από τη συνάντηση με τον πρωθυπουργό έγινε σε όλους φανερό πως στόχος της κυβερνητικής αντιεκπαιδευτικής και αντεργατικής πολιτικής ήταν και παραμένει η συντριβή κάθε αποφασιστικού αγώνα σε περιεχόμενο και μορφές. Αυτή η πολιτική υπηρετεί κυνικά μία και μοναδική σκοπιμότητα: την υποταγή συνολικά του κόσμου της εργασίας, ώστε να περάσει χωρίς αντιστάσεις το κύμα των νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων, που ανατρέπουν θεμελιώδεις κατακτήσεις και δικαιώματα των εκπαιδευτικών και όλων των εργαζομένων. Μάλιστα για τον «ιερό» αυτό σκοπό η κυβέρνηση δεν δίστασε να θυσιάσει την ομαλή λειτουργία των σχολείων, αδιαφορώντας στην πράξη για τη μάθηση και τη μόρφωση των παιδιών του ελληνικού λαού παρά τις υποκριτικές κορώνες για «ανοιχτά σχολεία».

Η τακτική και τεχνική της αδιαλλαξίας ως μεθόδου κάμψης του φρονήματος των απεργών εκπαιδευτικών δεν μπόρεσε να κρύψει την πραγματικότητα, ότι μπροστά στη δυναμική του πανεκπαιδευτικού αγώνα η κυβέρνηση φάνηκε αρκετά ευάλωτη. Αυτή είναι η αιτία που την υποχρέωσε σε κινήσεις εντυπώσεων και αναδίπλωσης, γεγονός που αποδεικνύουν, μεταξύ των άλλων, τόσο η συνάντηση αυτή καθαυτή του πρωθυπουργού με τις ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών όσο και η απόπειρα διατύπωσης μιας βελτιωμένης δήθεν πρότασης στο οικονομικό μας αίτημα. Άλλωστε, ο αυταρχισμός και η αδιαλλαξία υποκρύπτουν πάντοτε πολιτική αδυναμία.

Η απόρριψη της γνωστής δικαστικής προσφυγής κατά των δύο εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών - ουσιαστικά κατά της απεργίας - , που συμβαίνει για πρώτη φορά στα χρονικά των αγώνων μας, δεν αναιρεί τη σταθερή επιδίωξη των κρατούντων, που είναι η ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων, γεγονός που, αν συνδυαστεί με σειρά μέτρων και πράξεων ενδυνάμωσης του κρατικού αυταρχισμού (κάμερες παρακολούθησης στους δρόμους της Αθήνας, σκάνδαλα υποκλοπών, προσπάθειες για τον περιορισμό των διαδηλώσεων, καταστολή και απρόκλητη βία κατά των αγωνιζόμενων μαθητών και φοιτητών, προληπτικές συλλήψεις και προσαγωγές διαδηλωτών, κ.ά.), **θέτει αντικειμενικά ζήτημα γενικότερης αμφισβήτησης των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των λαϊκών ελευθεριών.**

Αξίζει να σημειώσουμε πως ο συγκλονιστικός αγώνας των εκπαιδευτικών της Α/βάθμιας Εκπ/σης, η αγωνιστική συμπόρευση του κλάδου μας όλο αυτό το διάστημα, οι μαθητικές και φοιτητικές καταλήψεις τον Οκτώβρη καθώς και η ευρύτερη αλληλεγγύη των εργαζομένων και του λαού μας **διαμόρφωσαν μια ισχυρή κοινωνική συσπείρωση και κατά της αντιδραστικής αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος.** Πρόκειται για μια θετική συνθήκη, η οποία πρέπει να αξιοποιηθεί από το κίνημα.

Ο νέος αντιλαϊκός Προϋπολογισμός

Πρόσφατα κατατέθηκε στη Βουλή από την Κυβέρνηση ο Κρατικός Προϋπολογισμός για το 2007, όπου φαίνεται ότι συνεχίζεται για μια ακόμη χρονιά με μεγαλύτερη ένταση η πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας, η υπερφορολόγηση των λαϊκών στρωμάτων και η διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων. Είναι ένας ακόμα Προϋπολογισμός βαθιά ταξικός, που συσσωρεύει νέα βάρη στις πλάτες των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, ενώ παράλληλα δίνει νέα προνόμια στο κεφάλαιο. Με τις επιλογές του Προϋπολογισμού του 2007 συνεχίζεται και εντείνεται μια ταξική αναδιανομή εισοδημάτων υπέρ των οικονομικά ισχυρών και προνομιούχων κοινωνικών ομάδων εις βάρος της πλειοψηφίας του πληθυσμού.

Συγκεκριμένα, ο Προϋπολογισμός του 2007:

- Αυξάνει προκλητικά για μια ακόμα χρονιά την έμμεση φορολογία που θα πληρώσουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, ενώ παράλληλα μειώνει θεαματικά τη φορολογία του κεφαλαίου.
  - Συνεχίζει απτότητα την πολιτική παγώματος και περαιτέρω μείωσης και συρρίκνωσης των χαμηλών εισοδημάτων, αφού οι αυξήσεις για μισθούς και συντάξεις δεν αγγίζουν ούτε καν τα όρια του επίσημου πληθωρισμού.
  - Μειώνει ακόμα περισσότερο τις ήδη χαμηλές δαπάνες για κοινωνικούς τομείς όπως η Υγεία, η Παιδεία και η Κοινωνική Ασφάλιση. Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι το ποσοστό των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία ανέρχεται για το 2007 μόλις στο 3,42% επί του ΑΕΠ και είναι μικρότερο ακόμη και από το 3,52% του Προϋπολογισμού του 2006. Φυσικά, αυτό αποδεικνύει πόσο κενές περιεχομένου υπήρξαν οι προεκλογικές δεσμεύσεις της σημερινής Κυβέρνησης για σταδιακή αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ μέχρι το τέλος της 4ετίας.
  - Παρουσιάζει παντελή έλλειψη πόρων για πολιτικές που θα αντιμετωπίζουν την ανεργία, που σήμερα αποτελεί το βασικότερο κοινωνικό πρόβλημα.
  - Διατηρεί σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα τις δημόσιες επενδύσεις για υποδομές ακόμα και σε κοινωνικούς τομείς όπως η Υγεία και η Παιδεία, προωθώντας και με αυτό τον τρόπο την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ).
  - Σηματοδοτεί (με τα ποσά που εγγράφονται) τη διεύρυνση των ιδιωτικοποιήσεων και εκποιήσεων δημόσιων επιχειρήσεων και υπηρεσιών.
  - Διατηρεί και ενισχύει τις ήδη υψηλές στρατιωτικές δαπάνες σε βάρος των κοινωνικών δαπανών.
  - Οδηγεί, αναπόφευκτα, στην αύξηση της ανεργίας, διευρύνει τις ζώνες φτώχειας.
- Συμπερασματικά, ο νέος προϋπολογισμός όχι μόνο δεν απαντά στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι της χώρας μας, αλλά αντίθετα οδηγεί σε νέα επιδείνωση της θέσης τους.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Α. Οργάνωση της αντίστασής μας στην αντιδραστική Αναθεώρηση του Συντάγματος

Το επόμενο διάστημα είναι ιδιαίτερα κρίσιμο για το εκπαιδευτικό κίνημα της χώρας μας. Είναι γνωστός ο πολιτικός ελιγμός που έγινε με τη χρονική μετάθεση της συζήτησης του άρθρου 16, με προφανή σκοπό την αποφυγή της επαιλουμένης γενίκευσης των αγώνων σε όλους τους χώρους της εκπαίδευσης με πανεργατικά – παλλαϊκά χαρακτηριστικά και με κύρια αιχμή του δόρατος την υπεράσπιση της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης.

Όμως δεν μπορεί να υπάρξει εφησυχασμός, γιατί είναι γνωστό ότι, αν αυτή η Βουλή αποφασίσει με 180 ψήφους πως η επόμενη θα είναι Αναθεωρητική, τότε η νέα κυβέρνηση θα μπορεί μόνο με 151 βουλευτές να τροποποιήσει σε αντιδραστική κατεύθυνση το Σύνταγμα **και αυτό πρέπει να αποφευχθεί τώρα!**

Γι' αυτό είναι απαραίτητο να οργανωθεί και να βγει στο προσκήνιο **ένα ευρύ κοινωνικό μέτωπο ενάντια στην Αναθεώρηση του Συντάγματος.**

Είναι γνωστές οι επιχειρούμενες ανατροπές του ισχύοντος συνταγματικού πλαισίου. Κυριότερες είναι:

α) **η δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών Πανεπιστημίων**, με την αναθεώρηση του άρθρου 16, όπου δεν εκχωρούνται απλά στους ιδιώτες νέα πεδία κερδοφορίας,

αλλά επιδιώκεται τα περιβόητα «μη κερδοσκοπικά μη Κρατικά Πανεπιστήμια» να αποτελέσουν μηχανισμούς επιτάχυνσης των διαδικασιών της επιχειρηματικής άλωσης συνολικά της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, και β) **η γενικευμένη άρση της μονιμότητας** των εργαζομένων στη μοναδική νησίδα σταθερής εργασίας, στο στενό Δημόσιο τομέα, με νέα αναθεώρηση του άρθρου 103, το οποίο ήδη με την προηγούμενη αναθεώρηση καθιέρωνε την πρόσληψη, για πρώτη φορά, συμβασιούχων στη Δημόσια Διοίκηση. **Επιπλέον, υπάρχουν και άλλα σημαντικά ζητήματα που περιλαμβάνει η εν λόγω αναθεώρηση, τα οποία εκτείνονται από την προστασία των δασών, της δημόσιας γης και γενικότερα του περιβάλλοντος μέχρι την αυταρχική θωράκιση του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης (Συνταγματικό Δικαστήριο) που, προφανώς, συνδέεται με τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες. Έχει, επομένως, ιδιαίτερη αξία η εμφάνιση ενός αγωνιστικού κοινωνικού μετώπου που να μπορεί να ακυρώσει στην πράξη τις επιχειρούμενες προσπάθειες για αυτές τις θεμελιώδεις αρνητικές ανατροπές.**

Μόνο αν οι εργαζόμενοι της χώρας μας συνειδητοποιήσουμε έγκαιρα το μέγεθος της απειλής, κινηθούμε οργανωμένα και οικοδομήσουμε ένα ισχυρό μέτωπο αντίστασης υπάρχει ελπίδα να αποκρουστεί η αντιλαϊκή επίθεση, που συνιστά η συγκεκριμένη Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Στο πλαίσιο αυτό, είναι αναγκαίο να συγκροτηθούν «επιτροπές αγώνα κατά της αντιδραστικής συνταγματικής αναθεώρησης» με την πλαισίωση των Δ.Σ. των ΕΛΜΕ σε όλες τις πόλεις της χώρας. Πρέπει να επιδιωχθεί οι Επιτροπές αυτές να διευρυνθούν άμεσα με τη συμμετοχή των Συλλόγων των εκπαιδευτικών της Α/βάθμιας Εκπ/σης, των Συλλόγων μελών ΔΕΠ των Πανεπιστημίων, των φοιτητικών συλλόγων και επιτροπών, των εργατικών σωματείων, των συλλόγων και ενώσεων γονέων, των Εργατικών Κέντρων και Νομαρχιακών Τμημάτων της ΑΔΕΔΥ, αλλά και όλων των τοπικών συλλογικοτήτων, που θα συμφωνήσουν για την αναγκαιότητα της απόκρουσης της αντιδραστικής νεοφιλελεύθερης αναθεώρησης του Συντάγματος. Αντίστοιχη πρωτοβουλία θα υπάρξει και στο επίπεδο της Ομοσπονδίας μας με στόχο να εμφανιστεί ένα πολλαπλό δίκτυο κοινωνικών οργανώσεων με αποφασιστική εναντίωση στην αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος και ειδικότερα στην αιχμή της, που είναι η τροποποίηση του άρθρου 16.

B. Συμμετοχή του κλάδου στις κινητοποιήσεις ενάντια στο νέο Προϋπολογισμό εντεινόμενης λιτότητας και φοροληλασίας

- Συμμετέχουμε ενεργητικά – μαχητικά στη σχεδιαζόμενη αγωνιστική επανεμφάνιση όλων των τμημάτων της εκπαίδευσης με Πανεκπαιδευτικά Συλλαλητήρια ενάντια στον Προϋπολογισμό λιτότητας για την Παιδεία και τους εκπαιδευτικούς. Σε αυτές τις κινητοποιήσεις επαναφέρουμε τα μεγάλα αιτήματα που ανέδειξε ο κοινός πανεκπαιδευτικός αγώνας (1.400 ευρώ στο νεοδιόριστο για να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας, αύξηση τώρα των δημόσιων δαπανών για την εκπαίδευση στο 5% τουλάχιστον του ΑΕΠ, όχι στην αντιδραστική Αναθεώρηση του Συντάγματος).
- Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ έχει ήδη αποφασίσει τη δυναμική συμμετοχή του κλάδου μας στην Πανεργατική – Πανϋπαλληλική Απεργία **που θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη, 13/12/06.**

Η κινητοποίηση αυτή έχει στόχο να αναδείξει την αντίθεση των εργαζομένων της χώρας μας στην κυβερνητική πολιτική της αέναης λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων και της ανατροπής των κατακτήσεων των εργαζομένων. Να προβάλλει, επίσης, τα αιτήματα της αύξησης των κοινωνικών δαπανών και των

ουσιαστικών αυξήσεων στις αποδοχές των εργαζομένων. Ο εκπαιδευτικός κόσμος θα συμμετάσχει στην απεργία και τα συλλαλητήρια συνδέοντας τα ευρύτερα αιτήματα με τα αιτήματα που έχει διαμορφώσει το πανεκπαιδευτικό μέτωπο.

- Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ θα προτείνει στις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες ΔΟΕ και ΠΟΣΔΕΠ, στους φοιτητικούς συλλόγους και στην ΑΣΓΜΕ, να συνδιοργανώσουμε μεγάλο Πανεκπαιδευτικό Συλλαλητήριο στην Αθήνα κατά τη διάρκεια συζήτησης του Κρατικού Προϋπολογισμού στη Βουλή (στο διάστημα από 18 έως 22/12/06).
- Όλο το επόμενο διάστημα και μέχρι τις 15/1/07 συνδιοργανώνουμε με τους άλλους εκπαιδευτικούς φορείς πολύμορφες ενημερωτικού χαρακτήρα εκδηλώσεις, ανοιχτές συζητήσεις, συγκεντρώσεις σε όσο το δυνατόν περισσότερες πόλεις της χώρας με το σύνολο των αιτημάτων μας.
- Η Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ εξουσιοδοτεί το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ να κηρύξει Πανελλαδική κινητοποίηση (με τη μορφή 24ωρης ή 48ωρης απεργίας) και να συνδιοργανώσει Πανεκπαιδευτικά Συλλαλητήρια στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη τις ημέρες κατά τις οποίες θα προσδιοριστεί η συζήτηση του άρθρου 16 στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής. Είναι προφανές ότι η εξουσιοδότηση ισχύει στην περίπτωση που τα χρονικά περιθώρια δεν επιτρέπουν τη σύγκληση έκτακτων Γ.Σ. των ΕΛΜΕ.

Γ. Η προοπτική των αγώνων μας

Επιβεβαιώνουμε τις αποφάσεις μας για πραγματοποίηση νέων Γ.Σ. των ΕΛΜΕ στο δεύτερο 10ήμερο του Ιανουαρίου με στόχο την κλιμάκωση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων του κλάδου στο τρίτο 10ήμερο του ίδιου μήνα με τα χαρακτηριστικά της έντασης και της διάρκειας, διασαφηνίζοντας, για άλλη μια φορά, ότι η προοπτική ανάπτυξης των αγώνων μας δεν μπορεί παρά να διατρέχει ολόκληρη τη σχολική χρονιά μέχρι το τέλος της.

Διεκδικούμε με επιμονή και σταθερότητα:

- **Αύξηση των δημόσιων δαπανών για την παιδεία τουλάχιστον στο 5% του ΑΕΠ**
- **1.400 ευρώ καθαρά στο εισαγωγικό μισθολογικό κλιμάκιο**
- **Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας χωρίς όριο ηλικίας – Όχι στους αντιασφαλιστικούς νόμους και τις σχεδιαζόμενες νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές**
- **Γνήσιες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας**
- **Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους. Κατάργηση του θεσμού του ωρομίσθιου αλλά και του αναπληρωτή με εξαίρεση τις περιπτώσεις πραγματικής αναπλήρωσης**
- **Κατάργηση του Ν. 3475 για την ΤΕΕ**
- **Όχι στην κατάργηση των 61 σχολείων καθώς και διασφάλιση της μόνιμης εργασίας όλων των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ**
- **Καθιέρωση ολοκληρωμένου συστήματος επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών σύμφωνα με τις προτάσεις του κλάδου (ετήσια επιμόρφωση με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα)**

- Κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης – Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο
- 25 μαθητές στο τμήμα, 20 στις κατευθύνσεις και 10 στα εργαστήρια
- Άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής δημόσιας εκπαίδευσης με προοπτική το Ενιαίο 12χρονο Σχολείο
- Άμεση κατάργηση της βαθμολογικής βάσης του 10 ως προϋπόθεσης εισαγωγής στα ΑΕΙ – ΑΤΕΙ
- Άμεση κατάργηση της περιβόητης Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Ν. 2811/2000), που ποινικοποιεί τις μαθητικές κινητοποιήσεις
- Απόσυρση του απαράδεκτου σχεδίου νόμου – πλαισίου για τα ΑΕΙ
- Κατάργηση του νόμου για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης και ψήφιση νέου νόμου, αντικειμενικού και αξιοκρατικού, για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης
- Όχι στην αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος

Ο Πρόεδρος

 Δ. Γεώργας

Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο Γ. Γραμματέας

 Γρ. Καλομοίρης